

Строги-тѣ прусски закони засладиха най-напрѣдъ на архиепископа Графа Ледоховски, род. отъ благородна фамилия въ Галиция и отъ 1866 въздигнатъ на чинъ Архиепископъ въ Гнезень у Познания. Послѣ него са осждиха още много други архиереи, се по сѣщи-тѣ причини.

Въ Германия са случиха твърдѣ много смъртни удари, между кои-то два най-близо до царска-та фамилия; кралъ Іоханнъ отъ Саксония, 73 годишенъ старецъ, кой-то послѣ 19 годишно царуване затвори си очи-тѣ за всякога — на 29 Октомвр. 1873. По голѣмия му синъ Албертъ, кой-то заслужи много въ войната презъ 1870/71 като главенъ фелдмаршалъ, наслѣди прѣстола. На 14 Декемврия пакъ са пресели на онзи свѣтъ братова-та вдовица на царъ Вилхелма, Елизавета Луиза, пакъ толкова стара.

Пламнала-та въ Германия распра между държава-та и черкова-та, присади са твърдѣ скоро — презъ Марта 1874 — тѣй сѣщо и въ

АВСТРИЯ.

кой-то служеше до сега като една отъ най-яки-тѣ крѣпости за Ултрамонтани-тѣ. Самъ царъ Францъ Іосифъ, кой-то празнува на 2 Декемвр. 1873 двадесетиятъ годишния си юбилеумъ отъ царуване-то си и по Февруария 1874 направи визита на Русския царъ, той стѣпи на кракъ съ всяка рѣшителность за черковни-тѣ земи, кои-то му представи правление-то отъ горня-та камера; и на нему бѣше писалъ Папа-та едно уговорително писмо, за да го отклони отъ предначертания му пѣтъ.

Отъ друга страна въ цѣла-та Австро-Унгарска земя владѣе миръ и любовь съ исключение на незадоволенство-то на различни-тѣ народности, отъ кои-то всяка една иска свои правдини и ламти за самовластие-то.